

Въ лицето на доктора *Маргариди* искахъ да представя като единъ апостолъ на мнимата цивилизация, съ която запленява слабитѣ умове на дѣвицата *Анка* и на майка ѝ *Злата*, слѣпи подражатели на модитѣ. Като помощникъ неговъ е додадено лицето *Димитраки*, Анкинъ братъ, превзетъ младежъ, и съ несвѣтни мѫдруванія. А въ лицето на *Хаджи-Коста*, Анкинъ баща, е представенъ противоположенъ характеръ, който предвижда злочестнитѣ сътнини на неразбраниятѣ глупави послѣдуватели на рѣченната цивилизация. Такъвъ второстепенъ характеръ искалъ съмъ да покажѫ и въ лицето на *Баба-Стойна*, което играе главна комична роля. А въ лицето на *Марийка*, мислилъ съмъ да представя скромното българско момиче, което пази почесть къмъ майка си и има уважение къмъ Българщината. *Митю* и неговитѣ другари *Герги и Пенчю*, български младежи, любители на питието, не малко са овличатъ по проповѣдта на Маргариди, който ги подканя да презрѣтъ народнитѣ си обичаи и хора, па да са учятъ на европейски. Митю, като влюбенъ въ лицето на Анка и подбуденъ отъ завистъ и мъщениe на нейнія любовникъ Маргарида, става най-сътнѣ героятъ, който заедно съ другаритѣ си, още и Димитракя и Злата, дошли вече въ съзнаніе, убива проповѣдника на мнимата цивилизация, който бѣ докаралъ до обезчестеніе домътъ на Хаджи Коста. Съ други думи деморализациата, която са раздава чрезъ буйната несвѣтност на младежите и единъ народъ, може са изгоне съ свѣтната съзнателност този же на младежите.

Солучилъ ли съмъ въ сичко това или не, остава на благоразумното разсѫжденіе на знающата наша поч. публика. Ласкаѭ са само да вѣрвамъ, че тая ми піеса ако не за друго, да послужи поне като за поводъ въ избираніе театрални представления, които би послужили